Nr 10 Warszawa, dnia 29 marca 1949 r.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

48. Okólnik z dnia 16 marca 1949 r.

w sprawie pobierania próbek bibułki.

W związku ze skasowaniem akcyzy od bibułki oraz z zarządzeniem z dnia 29 grudnia 1948 r. o poborze jednokrotnego podatku obrotowego od sprzedaży towarów przedsiębiorstw państwowych i pozostających pod zarządem państwowym, podlegających Ministerstwu Przemysłu i Handlu (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 102, poz. 479), a w szczególności w związku z ustaleniem 5%-go podatku od obrotów osiągniętych ze sprzedaży lub wymiany wszystkich towarów, nabytych lub wytworzonych przez przedsiębiorstwa objęte Centralnym Przemysłem Zarządu Papierniczego, przepis § 21 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 grudnia 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 8, poz. 58) stracił swą aktualność wobec tego, że fabryki papieru, począwszy od 1. I. 1949 r. płacą od obrotów papierem bez względu na jego rodzaj i gatunek jedną stawkę podatku obrotowego.

Wobec powyższego należy zaniechać przesyłania Ministerstwu Skarbu wzoru papierów cienkich. Z tych samych powodów należy zaprzestać pobierania i przesyłania Wydziałowi Badań i Norm Dyr. P. M. S. do zbadania próbek bibułki, znajdującej się w obrocie handlowym.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 2824/3/49).

49. Okólnik z dnia 16 marca 1949 r.

w sprawie zezwoleń na przerób napojów winnych na wina lecznicze.

Ministerstwo Skarbu udzieliło zezwolenia na przerób napojów winnych na wina lecznicze (pepsynowe) następującym firmom:

1) „Pemar" Mariana Paetza w Poznaniu, ul. Mostowa 11,

2) „Ergon" K. i Z. Borowczyków w Poznaniu, ul. Słoneczna 26b,

3) Spółdzielni Farmaceutycznej z odp. udz. w Poznaniu, ul. Wrocławska 39.

Dyrektor Departamentu
Inż. T. Sibera

(Znak Min. Sk. D. VI. 1941/3/49).

50. Okólnik z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie zbywania poniemieckich pojazdów mechanicznych

Na zasadzie art. 7 ust. 2 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 87) w brzmieniu ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o zmianie organizacji i zakresie działania urzędów likwidacyjnych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 454) urzędy likwidacyjne prowadzą likwidację poniemieckich pojazdów mechanicznych i ich części. W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji zarządza co następuje:

1) Likwidacji podlegają wszelkie pojazdy mechaniczne i ich części, stanowiące mienie poniemieckie w rozumieniu art. 2 dekretu z dnia 8. III. 1946 r.

Nie stanowią mienia poniemieckiego, a więc nie podlegają likwidacji przez urzędy likwidacyjne w szczególności:

a) pojazdy mechaniczne, co do których obecni posiadacze wykażą się bezspornymi dowodami nabycia przed rokiem 1939,

b) pojazdy mechaniczne nabyte przez obecnych posiadaczy po oswobodzeniu Ziem Polskich a pochodzące z dostaw UNRRA, zakupów zagranicznych i ewent. nowe z produkcji bieżącej,

c) pojazdy mechaniczne nabyte z demobilu Armii Polskiej, lub Armii Radzieckiej, a także pochodzące z darów Dowództwa Armii Polskiej lub Dowództwa Frontu Armii Radzieckiej oraz zakupione od jednostek wojskowych Armii Radzieckiej,

d) pojazdy mechaniczne, sprowadzane z zagranicy n. p. z terenu ZSRR, lub też z Niemiec okupowanych.

Ponieważ jest rzeczą ogólnie znaną, iż wszelkie pojazdy mechaniczne podlegały we wrześniu 1939 r. rekwizycji ze strony Władz Wojskowych Polskich, a w okresie późniejszym w latach 1939—1945 były konfiskowane przez władze okupacyjne, a następnie zostały przez okupanta zużyte lub wywiezione — należy uznać, że wszystkie pojazdy mechaniczne i ich części znajdujące się na terenie R. P. z wyjątkiem przypadków wskazanych powyżej w punktach a—d niniejszego okólnika, stanowią mienie poniemieckie.

2) a) Wszelkie dowody, iż pojazdy mechaniczne nie stanowią mienia poniemieckiego i nie podlegają likwidacji przez urzędy likwidacyjne, a w szczególności dowody dotyczące pojazdów mechanicznych wymienionych powyżej w pkt 1 a—c niniejszego okólnika, winny zawierać: typ, rodzaj, markę pojazdu, numery silnika i podwozia,

b) dowodem stwierdzającym, że pojazdy mechaniczne zostały legalnie sprowadzone z zagranicy (pkt 1 d) na polski obszar celny może być dokument stwierdzający dokonanie odprawy celnej przywozowej (kwit celny) lub też inne dokumenty stwierdzające, że dany pojazd mechaniczny znajduje się legalnie w wolnym obrocie. W/w dokumenty powinny zawierać dane pozwalające zidentyfikować pojazd mechaniczny. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dany pojazd mechaniczny został sprowadzony z zagranicy, bez dokonania odprawy celnej, o fakcie tym należy zawiadomić właściwe władze celne.

3) Dowody stwierdzające, iż pojazd mechaniczny nie stanowi mienia poniemieckiego (pkt 1 a—d), odpowiadające wymogom zawartym w pkt 2a, stanowią dostateczną podstawę do rejestracji pojazdu bez potrzeby wydawania w tej sprawie jakichkolwiek zaświadczeń ze strony urzędów likwidacyjnych.

4) Ze względu na specyficzny charakter likwidowanego mienia (pojazdów mechanicznych) — w oparciu o art. 7 ust. 2 lit. e dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich ustala się następujący tryb likwidacji poniemieckich pojazdów mechanicznych:

I. Pojazdy mechaniczne i ich części, znajdujące się w magazynach urzędów likwidacyjnych lub też przekazane urzędom likwidacyjnym do likwidacji, powinny być sprzedawane w drodze przetargu publicznego.

Wyjątek od powyższego stanowią typowe pojazdy mechaniczne wyszczególnione w pkcie 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych wraków i ich zespołów (załącznik 1), które należy przekazywać Centrali Handlowej Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt" za cenę ustaloną przez tę Centralę.

II. Jeżeli poniemieckie pojazdy mechaniczne znajdują się w posiadaniu następujących instytucji:

a) urzędów instytucji państwowych, przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń, central branżowych itp. zakładów o charakterze gospodarczym prowadzonym przez Państwo,

b) rad narodowych, związków samorządu terytorialnego, straży pożarnych, pogotowia ratunkowego i organizacji wyższej użyteczności publicznej,

c) partii politycznych i związków zawodowych,

i zostaną zgłoszone do urzędów likwidacyjnych przez te instytucje z wnioskiem o przekazanie na potrzeby własne— pojazdy te należy przekazywać bezpłatnie dotychczasowym posiadaczom.

W przypadkach tego rodzaju urzędy likwidacyjne wydadzą zaświadczenia uprawniające do rejestracji pojazdu. Wzór zaświadczenia w załączeniu (załącznik 2).

Nie wymagają zgłoszenia w urzędach likwidacyjnych pojazdy mechaniczne zbędne i nadetatowe, wraki oraz ich zespoły, znajdujące się w posiadaniu urzędów, przedsiębiorstw i instytucji wymienionych w pkcie II lit a, jeżeli te urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje nie będą użytkować ich we własnym zakresie. Likwidacja tego rodzaju pojazdów mechanicznych i ich części powinna odbywać się na zasadach i w trybie określonym bądź w powołanej uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. (pojazdy typowe) bądź w zarządzeniu Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r. (pojazdy nietypowe), (Dz. Urz. Min. Skarbu z dnia 17 grudnia 1948 r. Nr 100, poz. 466).

Wszystkim pozostałym posiadaczom nie wymienionym w pkcie 4/II niniejszego okólnika — pojazdy mechaniczne powinny być sprzedawane na zasadach ustalonych poniżej w pkt 5.

5) Ustala się następujące warunki sprzedaży pojazdów mechanicznych zgłaszanych do nabycia przez dotychczasowych posiadaczy:

a) za samochody, ciągniki i autobusy, urzędy likwidacyjne będą pobierały należność obliczoną na podstawie ceny z roku 1939 pojazdu danego typu i rodzaju w stanie nowym, przemnożonej przez odpowiedni mnożnik:

dla pojazdów mechanicznych osobowych	— mnożnik 6 (sześć)
dla pojazdów mechanicznych ciężarowych, półciężarowych, benzynowych lub z silnikami Diesla, ciągników, samochodów trzykołowych	— mnożnik 8 (osiem)
dla autobusów	— mnożnik 10 (dziesięć)

Tabela cen z roku 1939 za pojazdy mechaniczne znajduje się w posiadaniu wszystkich Wydziałów Komunikacyjnych (urzędów samochodowych) i urzędów likwidacyjnych.

W przypadkach gdy pojazd zgłoszony do nabycia nie figuruje w/w w tabeli — jego cenę przedwojenną powinien ustalić biegły:

b) za motocykle, motorowery i przyczepy urzędy likwidacyjne będą pobierały opłaty ryczałtowe a mianowicie:

za motorowery	ryczałt zł 8.000.—
za motocykle do 250 cm^3	ryczałt zł 12.000.—
za motocykle powyżej 250 cm^3	ryczałt zł 20.000.—
za przyczepy motocyklowe	ryczałt zł 3.000.—
za przyczepy samochodowe 1 osiowe	ryczałt zł 10.000.—
za przyczepy samochodowe 2 osiowe do 3 ton nośności	ryczałt zł 20.000.—
za przyczepy samochodowe większe powyżej 3 ton nośności	ryczałt zł 30.000.—

c) przy ustalaniu cen na pojazdy mechaniczne wymienione powyżej pod lit. a i b niniejszego okólnika nie należy brać pod uwagę stanu pojazdów w chwili zgłoszenia ich do nabycia. Ponieważ poniemieckie pojazdy mechaniczne były przez obecnych posiadaczy objęte z reguły w stanie uszkodzonym lub zużytym a w związku z tym ich dotychczasowi posiadacze musieli ponieść znaczne wydatki na remonty a także na ewent. ściągnięcie i dozorowanie pojazdu—ceny ustalone powyżej pod literą a i b. są cenami ustalonymi z uwzględnieniem powyższych okoliczności i tym samym daleko odbiegają od obecnej wartości rynkowej zgłaszanych pojazdów. Gdyby zdaniem nabywcy cena pojazdu ustalona wg zasad niniejszego okólnika przekraczała faktyczną wartość pojazdu wg aktualnych cen rynkowych, wówczas urząd likwidacyjny powoła biegłych na koszt nabywcy celem ustalenia aktualnej ceny rynkowej danego pojazdu. Przez aktualną cenę rynkową należy rozumieć cenę pojazdu wg stanu pojazdu w dniu sprzedaży. W przypadku, gdyby twierdzenie nabywcy okazało się słuszne, urząd likwidacyjny powinien pobrać 80% aktualnej ceny rynkowej,

d) za części samochodowe urzędy likwidacyjne powinny pobierać 80% aktualnej ceny rynkowej ustalonej przez biegłego. Za części samochodowe uważa się wszystko to co nie stanowi kompletnego samochodu, a więc wraki i ich zespoły (silniki, dyferencjały itp.) przy czym ustalona w ten sposób cena nie może przekroczyć ceny pojazdu ustalonej na podstawie niniejszego okólnika.

6) Kwoty uzyskane ze sprzedaży pojazdów mechanicznych i ich części (pkt 4/I i pkt 5) urzędy likwidacyjne będą przekazywać na część 11 dział 8 § 45 budżetu Ministerstwa Skarbu — wpływy z likwidacji mienia ruchomego.

7) Urzędy likwidacyjne winny wydać zaświadczenia zbycia, uprawniające do rejestracji, na pojazdy mechaniczne zmontowane z części nabytych z różnych źródeł — za pobraniem opłaty wg zasad niniejszego okólnika, z tym, że od tak ustalonej opłaty należy potrącić wszystkie kwoty wpłacone już przez posiadacza pojazdu za poniemieckie części do urzędów likwidacyjnych, Głównego Inspektoratu Specjalnej Akcji Likwidacyjnej MZO, Funduszu Inwestycyjno-Obrotowego Przemysłu Ziem Odzyskanych, Państwowych Zakładów i Warsztatów Samochodowych i Władz Wojskowych.

8) Zaświadczenia zbycia wydane przez urzędy likwidacyjne na sprzedane kompletne pojazdy mechaniczne, uznaje się za ważne i wystarczające do zarejestrowania pojazdu bez względu na datę zawarcia transakcji i wysokość uiszczonej sumy.

9) Posiadacze pojazdów mechanicznych na które zostały wydane przez urzędy likwidacyjne zaświadczenia zbycia i to zarówno pod tytułem odpłatnym jak i darmym mają swobodę odsprzedaży powyższych pojazdów przy zastosowaniu jeśli chodzi o sprzedaż przez Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe zasad i trybu postępowania ustalonego w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1948 r. i w zarządzeniu Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 r.

Do rejestracji tego rodzaju pojazdów wystarczającym jest zaświadczenie sprzedawcy pojazdu łącznie z poprzednim tytułem własności, a jeżeli sprzedawcą jest urząd, przedsiębiorstwo lub instytucja państwowa — zaświadczenie przez nie wystawione.

10) Niniejszy okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczas wydane zarządzenia w sprawach sprzedaży pojazdów mechanicznych w szczególności okólnik Ministra Skarbu Nr 142 z dnia 31 maja 1947 r., a wszelkie sprawy znajdujące się w urzędach likwidacyjnych w tym dniu podlegają załatwienia już wg zasad niniejszego zarządzenia.

11) Wszelkie transakcje związane ze sprzedażą poniemieckich pojazdów mechanicznych, zawarte przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia pozostają w mocy, a wpłacona cena kupna zwrotowi nie podlega.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. VIII. 1099/4/49).

Załącznik Nr 1
do Nr D. VIII. 10991/4/49.

UCHWAŁA
KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW
z dnia 27 sierpnia 1948 r.

w sprawie wyzbywania się przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, wraków i ich zespołów.

1. K. E. R. M. poleca dokonać w terminie do dnia 1 stycznia 1949 r. wycofania z państwowego parku pojazdów mechanicznych, wszystkich pojazdów nadetatowych, wraków i ich zespołów.

2. Wprowadza się podział pojazdów mechanicznych i ich zespołów na typowe i nietypowe.

3. Za typowe przyjmuje się pojazdy mechaniczne:

osobowe:

Chevrolet-Fleetmaster, Chevrolet C8A (Canada) Citroen 11L, Citroen 113L, Fiat-Simca 8, Fiat 1100, Fiat 1100L, Skoda 1101 (Popular Tudor), Willis MD (Jeep), Ford GPW (Jeep).

b) przeróbkę i adaptację zakładów zniszczonych i dotychczas całkowicie lub częściowo nieczynnych,

c) zabezpieczenie nieczynnych zakładów, budynków i urządzeń,

d) roboty rozbiórkowo-porządkowe i roboty mające charakter wstępny do przyszłych inwestycji,

e) wyposażenie obiektów wymienionych w pkt a) i b).

6. W przypadku, gdy wartość majątku trwałego obiektu zniszczonego wynosi mniej niż połowę zamierzonych nakładów gospodarczych, nakład uważa się za inwestycję nową (ust. 3).

§ 5.

1. Kapitalnymi remontami są nakłady gospodarcze zmierzające do przywrócenia czynnym gospodarczo obiektom majątku trwałego ich sprawności technicznej zmniejszonej na skutek zużycia lub uszkodzenia.

2. Nie jest remontem kapitalnym remont przedmiotów, których okres użytkowania jest krótszy od lat pięciu, chyba, że nakład przekracza 250,000 zł, bądź 30% wartości szacunkowej przedmiotu.

3. Nie są remontem kapitalnym nakłady, które dla zachowania ciągłości użytkowej obiektów czynnego gospodarczo majątku trwałego muszą być dokonywane bieżąco (remont bieżący).

4. Szczegółowe określenie, jakiego rodzaju roboty i nakłady zalicza się w poszczególnych dziedzinach gospodarczych do remontów kapitalnych bądź bieżących, dokonywane będzie przez właściwe władze nadrzędne w porozumieniu z bankiem finansującym inwestycje".

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5478/3/49).

---

52. Okólnik z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie dowodów wewnętrznych na zakup skór surowych

Ministerstwo Skarbu na wniosek Ministerstwa Przemysłu i Handlu poleca podległym władzom podatkowym nie kwestionować prowadzonych przez Agentury Powiatowe i agentów Centrali Skór Surowych ksiąg handlowych, uproszczonych i podatkowych za lata 1946, 1947, 1948 i 1949, jeżeli zapisy w tych księgach dotyczące zakupu skór surowych oparte są nie na rachunkach, lecz na dowodach wewnętrznych. W przypadku tym wystarczy dowód wewnętrzny, zaopatrzony w datę i podpisany przez zakupującego (odbiorcę), jeżeli zawiera oznaczenie rodzaju towarów, ilość i cenę jednostkową każdego rodzaju towarów oraz ogólną sumę należności.

Podsekretarz Stanu
Prof. dr. L. Kurowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2878/1/49).

---

53. Okólnik z dnia 17 marca 1949 r.

w sprawie uznania za koszty uzyskania przychodów świadczeń na rzecz odbudowy Warszawy.

Uwzględniając znaczenie gospodarcze świadczeń ponoszonych na rzecz odbudowy Warszawy, Ministerstwo Skarbu poleca zaliczać do kosztów uzyskania przychodów podlegających potrąceniu na podstawie art. 13 dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 52, poz. 414) należycie udokumentowane ofiary poniesione na ten cel w roku podatkowym 1949 przez podatników podatku dochodowego, prowadzących prawidłowe księgi handlowe.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. D. V. 5124/3/49).

---

54. Okólnik z dnia 22 marca 1949 r.

w sprawie wyrównania gminom wiejskim i powiatowym związkom samorządowym zmniejszonych wpływów z podatku gruntowego z tytułu udzielonych ulg hodowlanych.

W numerze 11 Dziennika Ustaw zostało ogłoszone rozporządzenie Ministra Administracji Publicznej z dnia 24 lutego 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ulg w podatku gruntowym dla zapewnienia rozwoju gospodarki hodowlanej w rolnictwie.

W związku z tym Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Kancelarią Rady Państwa podaje do wiadomości, że zmniejszenie wpływów z podatku gruntowego, spowodowane przyznaniem podatnikom podatku gruntowego ulg i premii podatkowych w związku z akcją hodowlaną, zostają wyrównane gminom wiejskim i powiatowym związkom samorządowym z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego.

Wypłat z powyższego tytułu dokonują urzędy skarbowe na podstawie przedłożonych (w dwóch egzemplarzach) przez zarządy gmin wiejskich miesięcznych rozliczeń przyznanych ulg według załączonego wzoru.

Wypłaty następują na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu ze specjalnego rachunku sum obrotowych p.n. „Wyrównanie ulg hodowlanych w podatku gruntowym z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego", w drodze przelewu na rachunki zarządów gmin i wydziałów powiatowych w instytucjach finansowych w ciągu dni 10 po złożeniu rozliczenia. Przed dokonaniem przelewu urząd skarbowy powinien sprawdzić prawidłowość rozliczenia pod względem rachunkowym i ewentualne błędy sprostować za powiadomieniem zarządu gminy.

W ramach nadzoru nad poborem podatku gruntowego referaty samorządowe urzędów skarbowych mają obowiązek, posługując się drugim egzemplarzem rozliczenia, sprawdzić czy przyznane przez zarządy gmin ulgi i premie oparte są na odpowiednich dokumentach oraz czy uzasadniona jest wysokość sum, zgłoszonych do wyrównania z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. III. 2286/7/49).

Zarząd gminy Wzór do Nr D. III. 2286/7/49.
w . . . .

R O Z L I C Z E N I E

przyznanych podatnikom podatku gruntowego ulg i premii z tytułu akcji hodowlanej.

w miesiącu .... 19 .... r

	T r e ś ć	S u m a: w miesiącu sprawozdawczym	S u m a: razem od początku roku
A.	Ogólna suma przyznanych ulg i premii z tytułu akcji hodowlanej		
B.	Ogólną sumę przyznanych ulg i premii zmniejsza się o 3% na cele specjalne		
C.	Pozostała suma (A—B)		
D.	Z sumy pod „C" przypada na rzecz gminy 25%		
E.	Z sumy pod „C" przypada na rzecz wydziału powiatowego 25%		

M. P. ...., dnia 19

Sekretarz Gminy: Wójt Gminy

Adnotacja Urzędu Skarbowego:

Sumę wymienioną pod D przelano na rachunek ....

Sumę wymienioną pod E przelano na rachunek ....

dnia . . . .

Kierownik działu rach.-kas.

Referent likwidacyjny

ciężarowe:
G. M. C. (3 t) Layland (autobus), Chausson (autobus), Bedford MW (3/4 t), Bedford OYD (3 t), Bedford OLBD (3 t), Chevrolet Canada 15 CWT (3/4 t), Chevrolet Canada 30 CTW (1,5 t), Chevrolet USA G7 107 (1,5 t), Chevrolet Canada C60s (3 Ot), Dodge USA T214 (3/4 t), Dodge USA WC-51, 52, 54, 56 (samochody specjalne lub z urządzeniami specjalnymi), Dodge WF 32 (1,5 t), Dodge Canada 110L5 (3 t), Fordson (3/4 t), Ford USA 2 GU, 2 G8T, 2 DT, 2 GT, 19 t (1,5 t), Ford-Canada F60S (3 t), Ford WOT6 (3 t), Studebecker US6, US 6×4 (3 t), GAZ AA (1,5 t), ZIS (3 t), Renault PR 478 (1 t), Renault PR 487 (2,5 t).

K.E.R.M. upoważnia Prezesa C.U.P. do zmiany lub uzupełnienia wykazu pojazdów mechanicznych typowych.

4. Za nietypowe przyjmuje się pojazdy mechaniczne pozostałych marek i typów.

5. Należy dążyć do posiadania w państwowym parku pojazdów mechanicznych wyłącznie taboru typowego. W miarę napływu do państwowego parku pojazdów mechanicznych taboru typowego należy wyzbywać się nadetatowego taboru nietypowego.

6. Pojazdy mechaniczne typowe zbędne lub nadetatowe w parku państwowym, a mianowicie:

a) które nie nadają się w ogóle do użytku,

b) których koszty remontów, ze względu na stan techniczny pojazdu, są stosunkowo za wysokie,

c) niewykorzystane dostatecznie w ramach norm ustalonych Uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1948 r.

jak również wraki tych pojazdów i ich zespoły należy sprzedać „Motozbytowi" który dokona remontu pojazdów mechanicznych typowych i postawi je do dyspozycji K.E.R.M. Zespoły pojazdów mechanicznych typowych „Motozbyt" zagospodaruje w myśl ogólnych zasad obrotu tymi zespołami.

7. Tryb postępowania przy sprzedaży pojazdów mechanicznych nietypowych zbędnych i nadetatowych, wraków i ich zespołów ustalą odrębnym zarządzeniem Ministrowie: Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu.

8. K.E.R.M. zezwala na pozostawienie w parku państwowym tych zespołów taboru typowego, których zużycie przewidziane jest w ciągu r. 1948.

9. K.E.R.M. zezwala na pozostawienie w parku państwowym tych zespołów taboru nietypowego, których zużycie przewidziane jest w okresie przewidywanego posiadania taboru nietypowego.

10. Postanowienia powyższe dotyczą wyłącznie pojazdów mechanicznych, będących niesporną własnością urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych. Wypadki sporne dotyczące taboru poniemieckiego należy wyjaśnić z Urzędem Likwidacyjnym celem ostatecznego przekazania taboru nie będącego formalną własnością urzędów, przedsiębiorstw i instytucji państwowych.

11. Kwoty uzyskane przez urzędy będące jednostkami budżetu Państwa, ze sprzedaży zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych, typowych lub nietypowych, wraków i ich zespołów przekazane będą na dochód Skarbu Państwa. W granicach tych kwot urzędy otrzymują dodatkowe kredyty na pokrycie kosztów nabycia nowych samochodów w ramach zatwierdzonego dla niego Ministerstwa etatu samochodowego.

12. Kwoty uzyskane przez przedsiębiorstwa państwowe ze sprzedaży zbędnych i nadetatowych pojazdów mechanicznych typowych lub nie typowych, wraków i ich zespołów przekazywane będą do Banku Gospodarstwa Krajowego, z tym, że kwoty wpływów przeznacza się na pokrycie kosztów nabycia nowych samochodów. Wypłaty będą mogły być dokonywane wyłącznie za zgodą nadrzędnej jednostki organizacyjnej przydzielającej pojazdy mechaniczne dla danego przedsiębiorstwa.

Przedsiębiorstwa państwowe objęte systemem finansowym przekazują określone wyżej kwoty na rachunek amortyzacyjny, inne przedsiębiorstwa przekazują te sumy na specjalny rachunek w BGK.

13. K.E.R.M. poleca wszystkim Ministrom nadsyłanie z końcem każdego kwartału kalendarzowego sprawozdań z wykonania niniejszej uchwały do Podkomitetu Motoryzacyjnego przy Komitecie Ekonomicznym Rady Ministrów.

Załącznik 2
do Nr D. VIII. 10991/4/49.

ZAŚWIADCZENIE

Rejonowy Urząd Likwidacyjny w . . . . na podstawie zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dn. . . lutego, 1949 r. Nr D. VIII. 10991/4/49 niniejszym zaświadcza, że . . . . jest posiadaczem samochodu . . . . marki . . . . typ . . . . ilość cylindrów . . . . . Nr silnika. . . . . Nr podwozia . . . . i jest uprawniony do jego zarejestrowania.

Niniejsze zaświadczenie uprawnia również do sprzedaży pojazdu.

Data. . . . . 1949 r.

Naczelnik Rejonowego Urzędu Likwidacyjnego

51. Okólnik z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie określenia pojęcia inwestycji i kapitalnego remontu.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości i wykorzystania przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku dochodowego (art. 14 pkt 1) dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 414) wyciąg z zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Planowania z dnia 15 maja 1948 r. „Instrukcja inwestycyjna na rok 1949", zawierająca określenie pojęcia inwestycji i kapitalnego remontu:

„§ 3.

Inwestycjami w rozumieniu instrukcji niniejszej są inwestycje właściwe i kapitalne remonty.

§ 4.

1. Inwestycjami właściwymi są nakłady gospodarcze, zmierzające do stworzenia lub powiększenia obiektów majątku trwałego.

2. Inwestycje właściwe obejmują inwestycje nowe . . . . . inwestycje mające na celu rozbudowę lub rekonstrukcję . . . ., oraz inwestycje mające na celu odbudowę . . . .

3. Inwestycjami nowymi są nakłady gospodarcze mające na celu:

a) uruchomienie nowych ośrodków produkcji, w szczególności zaś budowę nowych zakładów, budowli i urządzeń, stanowiących odrębną całość gospodarczą,

b) wyposażenie obiektów wymienionych w pkt a). Ponadto za nowe inwestycje uważane są nakłady na badania i poszukiwania geologiczne oraz badania geofizyczne.

4. Inwestycjami, które stanowią rozbudowę lub rekonstrukcję są nakłady gospodarcze mające na celu:

a) rozbudowę istniejących zakładów i urządzeń (budowę dalszych budynków lub urządzeń bądź powiększenie lub uzupełnienie istniejących),

b) przebudowę czynnych zakładów i urządzeń w przypadkach zasadniczej zmiany dotychczasowego przeznaczenia tych obiektów,

c) przebudowę zużytych technicznie lub ekonomicznie obiektów i urządzeń albo ich części celem rozszerzenia bądź zracjonalizowania czy też usprawnienia produkcji,

d) wyposażenie wymienionych wyżej obiektów oraz wymianę zużytych technicznie lub ekonomicznie maszyn i urządzeń na nowe.

Ponadto za inwestycje mające na celu rozbudowę uważa się w braku odmiennych postanowień szczególnych zakup taboru kolejowego, wodnego i samochodowego w ramach przedsiębiorstw komunikacyjnych, maszyn rolniczych oraz pomiary kraju i plany zagospodarowania przestrzennego.

5. Inwestycjami, które stanowią odbudowę są nakłady gospodarcze, mające na celu:

a) odbudowę zniszczonych dotychczas całkowicie lub częściowo nieczynnych zakładów, budynków i urządzeń,

55. Okólnik z dnia 24 marca 1949 r.

w sprawie uznania za obrót komisantów Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo - Państwowej — sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za czynności komisu mimo nieprowadzenia ksiąg handlowych.

Na podstawie art. 6 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) Ministerstwo Skarbu uznaje za obrót komisantów Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo - Państwowej — w Warszawie, zajmujących się — na zlecenie komitenta — sprzedażą wyłącznie mięsa i wyrobów mięsnych tegoż komitenta, sumy należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za wykonane czynności komisu, mimo nieprowadzenia przez wymienionych komisantów ksiąg handlowych.

Podlegające opodatkowaniu sumy prowizji oraz innych wynagrodzeń tych komisantów należy ustalać na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg handlowych Centrali Mięsnej — Centrali Spółdzielczo - Państwowej w Warszawie jako komitenta.

Centrala Mięsna — Centrala Spółdzielczo - Państwowa — obowiązana jest:

1. Dostarczać odnośnym urzędom skarbowym (rewizyjnym) danych, dotyczących obrotów, dokonanych przez objętych niniejszym zarządzeniem komisantów oraz wysokości otrzymanych (należnych) przez nich sum prowizji oraz innych wynagrodzeń.
2. Dopilnować i dokonywać kontroli wpłacania przez komisantów zaliczek na podatek obrotowy, przypadający od otrzymanych (należnych) sum prowizji oraz innych wynagrodzeń, do terytorialnie właściwych dla nich urzędów skarbowych (rewizyjnych) w terminach, przewidzianych dla tych wpłat w odnośnych rozporządzeniach Ministra Skarbu.

Zarządzenie niniejsze dotyczy roku podatkowego 1949.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

(Znak Min. Sk. D. V. 2292/3/49).

---

56. KOMUNIKAT.

o sprostowaniu błędu drukarskiego w zarządzeniu Ministra Skarbu w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów.

Podaje się do wiadomości, że w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 stycznia 1949 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów rachunkowo - kasowych dla władz i urzędów państwowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3, poz. 10) w tekście § 33 ust. 1 zdania pierwszego (prawa szpalta, wiersz piąty od góry) wkradł się błąd drukarski, a mianowicie zamiast wyrazu „mają" powinno być „mające", co niniejszym prostuje się.

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową Nr 60, wystawioną przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Zapałczanego na nazwisko Ginet-Kuncewicz Mieczysław.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową Nr 27, wystawioną przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Zapałczanego na nazwisko Mongird Zbigniew.

Unieważnia się zgubioną legitymację urzędową Nr 242, wystawioną przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Zapałczanego na nazwisko Raczkowska Anna.

Unieważnia się zagubioną legitymację emerytalną Nr 11724, wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Mioduchowskiego Juliana.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 7064 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Kuźniara Wawrzyńca.

Ogłoszenia

Ogłoszenia o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Objaśnienie znaków:

OrOs	— dział	organizacyjny i osobowy
GB	— „	gospodarczy i budżetowy resortu
KS	— „	karny skarbowy
OSk	— „	Ochrony Skarbowej
OK	— „	obrotu pieniężnego i kredytu
B	— „	budżetowy
K	— „	finansów i podatków komunalnych
RK	— „	rachunkowo-kasowy
C	— „	ceł
ZPP	— „	zobowiązań i postępowania podatkowego
POD	— „	podatków: obrotowego i dochodowego
PW	— „	podatku od wynagrodzeń
MOSk	— „	podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P	— „	innych podatków bezpośrednich
EA	— „	egzekucji administracyjnej
SNP	— „	specjalnego nadzoru podatkowego
M	— „	monopolów
U	— „	ubezpieczeń
Sp	— „	spółdzielczości
L	— „	likwidacyjny
R	— „	różnych
Z	—	zarządzenie
I	—	instrukcja
O	—	okólnik
Ob	—	obwieszczenie
Ucb	—	uchwała
Rp	—	rozporządzenie
Reg	—	regulamin
Kom	—	komunikat

Poz.	T R E Ś C		Data	Znak	OrOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POT	PW	MOS	P	EA	SNP	M	U	Sp	L	R
48	W sprawie pobierania próbek bibułki.	O	16 III. 1949 r.	D. VI. 2824/3/49																X					
49	W sprawie zezwoleń na przerób napojów winnych na wina lecznicze.	O	16 III. 1949 r.	D. VI. 1941/3/49																X					
50	W sprawie zbywania poniemieckich pojazdów mechanicznych.	O	17 III. 1949 r.	D. VIII. 10991/4/49																				X	
51	W sprawie określenia pojęcia inwestycji i kapitalnego remontu.	O	17 III. 1949 r.	D. V. 5478/3/49											X										
52	W sprawie dowodów wewnętrznych na zakup skór surowych	O	17 III. 1949 r.	D. V. 2878/1/49										X											
53	W sprawie uznania za koszty uzyskania przychodów świadczeń na rzecz odbudowy Warszawy.	O	17 III. 1949 r.	D. V. 5124/3/49											X										
54	W sprawie wyrównania gminom wiejskim i powiatowym związkom samorządowym zmniejszonych wpływów z podatku gruntowego z tytułu udzielonych ulg hodowlanych.	O	22 III. 1949 r.	D. III. 2286/7/48							X	X													
55	W sprawie uznania za obrót komisantów Centrali Mięsnej—Centrali Spółdzielczo - Państwowej sum należnej prowizji oraz innych wynagrodzeń za czynności komisu mimo nieprowadzenia ksiąg handlowych.	O	24 III. 1949 r.	D. V. 2292/3/49											X										
56	O sprostowaniu błędu drukarskiego w zarządzeniu Ministra Skarbu w sprawie zmiany niektórych postanowień przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów.	Kom										X													

OGŁOSZENIA

o unieważnieniu legitymacyj urzędowych.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 13870 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Weinkrantza Stanisława.

Unieważnia się skradzioną legitymację emerytalną Nr 4306 wydaną przez Państwowy Zakład Emerytalny dla ob. Dyczkowskiego Władysława.

Unieważnia się zagubioną legitymację urzędową Nr 10 wydaną przez Okręgowy Inspektorat Ochrony Skarbowej w Rzeszowie dla Głowackiej Teofili, żony Stefana.

Unieważnia się zniszczoną legitymację urzędową Nr [illegible] wydaną przez Izbę Skarbową w Katowicach dla Ireny Tarka, żony Jana.

Cena zł 45

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Warunki prenumeraty i ogłoszeń.

Prenumerata płatna jest zgóry i przyjmuje się na okresy 1949 r. Należność z tytułu prenumeraty wynosi rocznie — zł 2.400; półrocznie — zł 1.300; kwartalnie — zł 700; miesięcznie — zł 300.

Komplety lub poszczególne egzemplarze Dziennika Urzędowego z lat ubiegłych, oraz z okresu poprzedzającego wpłatę prenumeraty, mogą być zamawiane w miarę posiadanego zapasu po cenach sprzedażnych poszczególnych egzemplarzy, z wyjątkiem egzemplarzy za 1945 r., które są całkowicie wyczerpane.

Komplet za 1946 r. wg. cen jednostkowych wynosi zł 3.542
„ za 1948 r. „ „ „ „ „ 4.356

Wszelkie należności z tego tytułu należy wpłacać na konto czekowe administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w P. K. O. Nr I - 4428, podając na odcinku dowodu wpłaty, w sposób czytelny; cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, dokładny adres oraz okres czasu, którego wpłata dotyczy. Wysyłka zamawianych egzemplarzy dokonywana jest po otrzymaniu pełnej należności.

Od 1 stycznia 1949 r. wysyłka egzemplarzy Dziennika Urzędowego Min. Skarbu dokonywana jest listami poleconymi. Reklamacje w sprawie nieotrzymania poszczególnych numerów należy kierować bezpośrednio pod adresem administracji Dziennika Urzędowego Min. Skarbu w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, w terminie miesięcznym od daty wydania reklamowanego numeru. Wszelkie późniejsze reklamacje nie będą uwzględniane i ponowne wysłanie brakujących numerów nastąpić może po uprzednim wpłaceniu należności na powyższe konto czekowe w P. K. O., wg. ceny jednostkowej za poszczególne egzemplarze.

Należność za ogłoszenie o zagubieniu lub skradzeniu legitymacji urzędowej pobierana jest w kwocie ryczałtowej zł 600 — która obliczona jest wraz z należnością za numer dowodowy. Zgłoszenia należy przesyłać drogą służbową do Administracji Dziennika Urzędowego w Warszawie, ul. Wileńska 2/4, po uprzednim wpłaceniu należności w pełnej wysokości na powyższe konto czekowe w P. K. O.

Cena wszelkich innych ogłoszeń wynosi zł 90 — za jeden mm szerokości jednej szpalty.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.